

**” Du reddet
livet mitt**

I dag har Kristine (27) praksis hos sin egen kreftlege

LIVET

Kristines d

Da hun som 16-åring var nær ved å dø av kreft, drømte Kristine Hjulstad (27) om å bli tryllekunstner og lege. Nå har hun snart oppfylt begge drømmene.

oble seier

P

rofessoren ved Radiumhospitalet retter på det rosa stetoskopet rundt halsen til Kristine Hjulstad.

For henne er overlege Claes Göran Tropé en engel. En ridder i skinnende rustning. Men også en inspirasjonskilde.

Ikke bare har han fjernet to kreftsvulster fra kroppen hennes. Han ga henne lysten til å bli lege.

– Med finmotorikken du viser i tryllingen kan du bli en stjernekirurg, smiler Tropé.

Kristine stråler mot professoren. Stolte er de begge.

– **Nå som jeg begynner å få begreper om min egen kreftsykdom, er det dere har gjort på Radiumhospitalet enda mer beundringsverdig, sier hun.**

«**To så svære** svulster. Jeg forsto det ikke. Nå er det slutt, tenkte jeg. Nå dør jeg».

Sitatet er fra VGs første sak om Kristine 14. desember 1999.

Allerede den gang var hun medlem av foreningen Magiske Cirkel. I journalen sto det «Kristine Hjulstad, tryllekunstner».

Med tryllesakene i den ene hånden og infusjonspumpen i den andre, underholdt hun sykepleiere og medpasienter.

I de 11 årene som har gått, har Kristine holdt fast ved tryllingen og drømmen om å bli lege.

Nå er hun snart ferdig med tredje semester. Ved et sammentreff har hun fått praksis på sykehuset som reddet henne fra døden.

– **I sykdommen lå kimen til resten av mitt liv, sier hun.**

– **At du står her** som medisinstudent, er en fantastisk prestasjon. Journalen din begynner å bli ganske tykk, sier Tropé.

Som for å understreke poenget slipper han den i bordet med et smell.

På disse sidene er det beskrevet i medisinske termer. Magesmertene og vekttapet. Hvor lang tid det tok før legene skjønnte at 16-åringen hadde hurtigvoksende kreft i underlivet. Operasjonen og fire runder med tung cellegiftbehandling. Bivirkningene. Senskader.

– Kristines spørsmål har alltid vært vanskelige å svare på. Jeg har informert henne

STOLT ØYEBLIKK: Kristine Hjulstad viser det rosa stetoskopet til professor Claes Göran Tropé. Det var han som forteller han.

åpent og ærlig, kanskje tøffere enn mange andre pasienter.

Hun nikker.

– **Når man blir så syk, er det viktig at legen er interessert i hele mennesket. At han bryr seg og viser omsorg slik du har gjort.**

Helt fra starten utviklet det seg et spesielt forhold mellom dem. Kristine husker hvor-

dan professoren tok tak i skuldrene hennes og ristet den spinkle kroppen da han fortalte at «kreftcellene smelter bort som smør!»

Hun var kvalm av cellegiften allerede før han begynte å riste.

Siden har de holdt kontakten gjennom årlige kontroller. Nå er hun for første gang på kontoret hans iført legefrakk.

– **Jeg har følt at jeg kan fortelle deg alt. At du tar imot angst og bekym-**

opererte henne for den sjeldne kreftformen i 1999. – Før rakk vi aldri å se de sene bivirkningene Kristine har erfart. Pasientene levde ikke så lenge,

– Når man blir så syk, er det viktig at legen er interessert i hele mennesket.

STERKE FARGER:

Kristine bruker rød neglelakk og matchende lepestift for å distansere seg fra sykdom og død. – Jeg er ofte sliten, har ringer under øynene og arr på kroppen. Når jeg sminker meg er det for å fortelle meg selv at jeg er frisk.

RADIUMHOSPITALET: Første gang Kristine var tilbake på Radiumhospitalet som medisinstudent ble hun konfrontert med fortiden som kreftpasient. Her er hun og de andre på gruppen hennes i kantinen før undervisning.

ringer, slik at jeg kan leve bekymringsløst, sier Kristine.

To dager tidligere møter vi henne på studenthybelen. Kristine er blant de 14 kvinnelige studentene som er innlosjert ved Katarinahjemmet, det katolske klosteret på Majorstua i Oslo.

Bak den diskrete murfasaden bor også ti nonner fra dominikanerordenen.

Her er det ikoner på veggene. Ro og harmoni i gangene.

Mokkakoppene Kristine serverer kaffen i, har hun arvet etter bestefaren. Over skrivepulten med pensumboken «Basic pathology» henger en rød ukulele, et lite skjelett og et par høyhælte sko.

– Neste uke skal jeg på obduksjonssalen. Det blir tøft. Når vi jobber med disseksjon, må jeg bruke rød neglelakk for å klare å distansere meg. Ellers ser jeg meg selv ligge der.

For Kristine er det smertefullt å føle på døden.

– Men samtidig gir det et fascinerende innblikk i hvilket under kroppen er. En dag på laben ropte jeg «nei så fint!» da jeg så en struktur i mikroskopet. Når noe er fantastisk så synes jeg det skal sies.

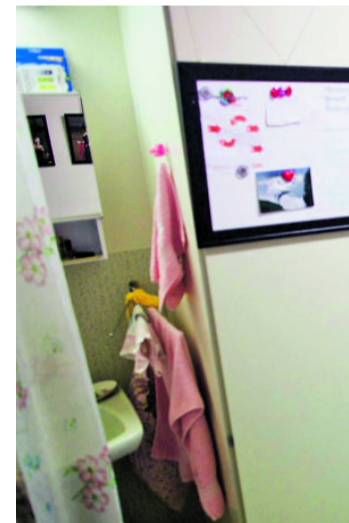
Medisinens verden har vekket en religiøs følelse i henne.

– Jeg fornemmer å se skaperen litt i kortene. Det gir en ærefrykt og forståelse av naturen som skaperverk.

Kanskje fordi hun har opplevd mer enn

KONGEN PÅ VEGGEN: Da hun optrådte under utdelingen av Kong Olav Vs kreftpris fikk Kristine møte kong Harald.

UKULELE PÅ ROMMET: Når levende musikk. Selv kan hun

– Neste uke skal jeg på ob

det fleste jevnaldrende, har Kristine evnen til å glede seg over de små ting.

Men livserfaringen har vært et tveegget sverd. Da hun var kreftfri og skulle tilbake på skolen, følte hun seg i utakt med klassekameratene.

– Jeg var klok som en gammel, men med følelser og minner som et barn. Ivrig etter å komme videre med livet, samtidig som cellegiften hadde gjort mye hærverk.

«Kreftsyke Kristine (18) veide 45 kilo og var nærmere døden enn livet: Nå er hun frisk». Dette var tittelen på forsideoppslaget i VG julaften 2001.

– Journalisten fortalte at lesere hadde ringt for å høre hvordan det gikk med meg. Det var en solskinnshistorie som ble mer skyggefull etter hvert, smiler hun.

På en måte gikk det jo bra. Kristine var kvitt kreften. Men cellegiften hadde for-

FRISKE TRYLLETRIKS: På tross av den tunge kampen mot kreften var Kristine et positivt innslag som spredte glede på avdelingen. Dette bildet ble tatt 24. november 1999.

hun fremfører sitt magiske teater bruker Kristine ofte ikke spille; ukulelen er mest til pynt.

KLOVNESTREKER: Som fremtidig lege vil Kristine bruke magien til å spre munterhet blant pasientene. Da kan den røde nesen plutselig bli til en blomst.

VG JULAFTEEN 2001: Etter å ha operert bort to kreftsvulster på til sammen to kilo og tatt knekken på en tredje med cellegift, var Kristine frisk.

duksjonssalen. Det blir tøft.

årsaket smertefulle nerveskader. Dessuten utviklet hun kronisk utmattelsessyndrom. Klarte ikke å holde følge med undervisningen.

Det ble starten på en spiral av utestenging, mobbing og psykiske problemer. Kristine måtte forklare seg for stadig nye lærere og saksbehandlere i Aetat.

Hele tiden ble hun møtt med skepsis og mistro. Hvordan kunne hun ha behov for

mer ekstraundervisning som fikk så gode karakterer og var så flink til å trylle?

Det ble ikke bedre av at faren hennes var ansatt som lærer ved den videregående skolen hun kjempet mot.

– Påkjeningen var enorm, også for foreldrene mine. Til slutt trodde jeg nesten at den friske Kristine var en illusjon.

Det var tryllingen som reddet meg fra å synke ned i selvmedlidenhet og angst.

For å få den nødvendige hjelpen måtte hun engasjere advokat. Overlege Tropé skrev brev til Buskerud fylkeskommune. Og da VG i 2008 omtalte saken, grep NAV inn og kom til en løsning med skolen.

Dermed kunne Kristine endelig ta de to siste fagene. Etter åtte lange år var «fangenskapet» videregående avsluttet.

Vitnemålet viste 22 seksere.

– Nå har jeg fullført første året på

- Uansett hvor dårlig jeg var; den friske Kristine kunne trylle!

LÆRER BORT TRIKS: Kongsberg-elevene har fått lære om hjemten tilsvarende første semester medisin. Her får de prøve seg på tryllekunst. Kristine viser fram triksene sine til Marte Helgerud Lande og Iselin Anine Tveitan Follstad.

ENGASJERTE ELEVER: Syvendeklassingene ved Gamlegrendåsen skole i Kongsberg sluker kombinasjonen av magi og vitenskap.

medisin og allerede bevist at de som ikke trodde på meg tok feil. Jeg har også vist at det lønner seg å satse på rehabilitering.

Men ikke alle syke har krefter og utholdenhet til å stå på. Mange blir uføretrygdet selv om de har mye å bidra med.

Klasse 7a ved Gamlegrendåsen skole i Kongsberg er samlet i biblioteket. Foran dem står Kristine Hjulstad. Hun har med seg tryllekofferten – og en modell av hjernen.

I løpet av den uvanlige skoletimen lærer og lurer hun dem. Trylletriksene utnytter kunnskapen om persepsjon til å skape illusjon.

– Hjernen er en selvstendig tolkende maskin. Den kan manipuleres slik at man går glipp av det vesentligste, sier hun etterpå.

Prosjektet er en del av den kulturelle skolesekken.

Elevene skal på en morsom måte få inn-

blikk i hvordan hjernen og nervesystemet fungerer.

– For meg er tryllingen en egen magisk verden. Gjennom den har jeg skapt meg en identitet utenfor sykdommen.

Uansett hvor dårlig jeg var; den friske Kristine kunne trylle!

Hun har optrådt på kasino i Las Vegas. Deltatt i trylle-VM og fått annenplass i nordisk mesterskap i scenemagi. I 2003 ble hun som første kvinne noensinne tildelt den prestisjetunge prisen «Årets tryllekunstner» i Norge.

To ganger har kong Harald sittet blant publikum.

– Jeg tok dramatiser for å kombinere trylling og teater. Tryllingen kunne vært en levevei. Men jeg vil begge deler; trylle og lege.

Som tryllekunstner kan hun gjøre de utro-

ligste ting. Få papirsommerfugler til å fly. Spidde hjerteresset med en kårde mens hun danser flamenco. Rollene Kristine trer inn i tilfører de magiske triksene nye dimensjoner.

– Zorro er den dramatiske som slites mellom to lidenskaper. Veldig glad i livet, samtidig som han må kjempe hardt for det.

Jeg spiller også en fattig bohem fra «La Boheme». Han gleder seg i øyeblikket og tåler å leve med tilværelsens usikkerhet.

Dét Kristine ikke kan trylle bort, er smertene.

Kreftbehandlingen har skadet nerver i kroppen slik at ukontrollerte smerteimpulser fyres av. Dette skaper igjen muskelspenninger. Alt forsterkes av en stressende studiehverdag. Særlig om natten slår det inn.

– Man er nødt til å erkjenne at det er vondt, uten å la smerten ta overhånd. ➔

VIRUS SOVER ALDRI

Derfor bør ikke immunforsvaret ditt gjøre det heller! Collett Ester-C er en patentert og unik C-vitamin som styrker immunforsvaret i hele 24 timer. Prøv Ester-C som hjelper å holde deg frisk.

C-VITAMINET SOM BESKYTTER KROPPEN I 24 TIMER.

Fåes kjøpt i dagligvare

HUMOR: Med litt fingerferdighet kan naturlovene settes litt til side. I hvert fall når de er i hendene på en magiker. Her er det Marita Moe som får se nærmere på Kristines røde nese.

BOR BLANT NONNER: Kristine har studenthybel på det katolske Katarinahjemmet i Oslo. – Her er det mye varme og omsorg. Og dekket bord tre ganger om dagen.

– Jeg blir litt reservert overfor menn. Viser ikke den samme umiddelbarheten som jeg ellers ville gjort.

Ofte må jeg trikse frem løsninger. Varme-flaske og Chopin, for eksempel.

Smilet må vike for et dypere alvor.

– Smerte har lav status blant leger. Mange leger har heller ikke peiling på hvordan det er å være pasient.

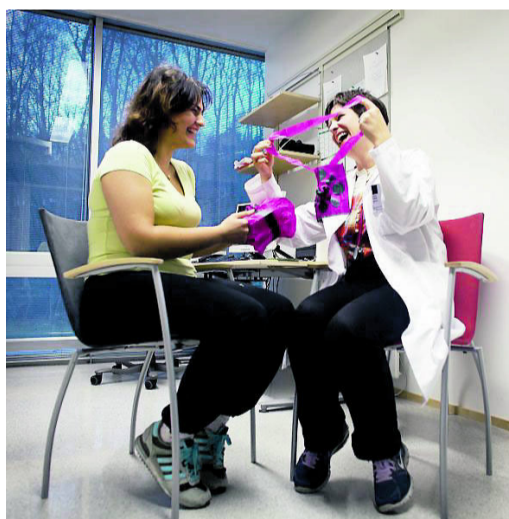
Det skorter på kommunikasjon og empati. Med ballasten min kan jeg bli en intuitiv og oppmerksom lege.

Første gang hun kom inn dørene på Radiumhospitalet som medisinstudent, måtte hun nesten klype seg i armen.

Alt ble satt i et nytt lys. Som en magisk illusjon hadde blitt til virkelighet.

– På sengepostene var jeg nødt til å bite meg i kjakene for ikke å begynne å gråte. Jeg ble sterkere konfrontert med min egen fortid enn på lenge. Det var skremmende. Samtidig en voldsom lykkefølelse.

Kristine ventet helt til uken før hun møtte VG med å fortelle medstudenter og veileder på sykehuset at hun selv hadde vært kreft-

ROSA MAGI: Først en sjekk med stetoskopet. Så gjør Kristine en liten tryllekunst for medstudent Parastou Monjezi Brown.

pasient. Frykten for å bli stigmatisert henger igjen.

– Det er ikke bare jeg som har det slik. I fjor fikk jeg treffe Lance Armstrong da han holdt foredrag i Oslo. Han sa det veldig treffende;

Uansett om han har vunnet Tour de France syv ganger, føler han seg som dårlig vare når han forteller at han har hatt kreft.

For medisinstudenten fra Kongsberg er det ekstra følsomt at hun måtte operere bort eggstokkene og ikke kan få egne barn.

– Jeg blir litt reservert overfor menn.

Viser ikke den samme umiddelbarheten som jeg ellers ville gjort.

Men Kristine er veldig glad i unger og har lyst til å bli barnelege. Da kan hun trylle iført hvit frakk. Skape magi i andres liv, slik hun har gjort det i eget.

– Motivasjonen min har hele tiden vært å ta hevn over kreften. Men også å vise at det er verdt å satse på syke. Med den rette oppfølgingen kan passive mottagere gjøres til aktive bidragsytere. Jeg vil gi noe tilbake.

Et lite steg på veien er forelesningen i klinisk undersøkelse av respirasjon. Kristine og de seks andre på studiegruppen hennes lærer å høre forskjell på pustelyder.

Så sjekker de hverandre med stetoskopet.

Merkelig nok virker det helt naturlig når Kristine plutselig tryller frem en papirhatt fra noen strimler istykkerrevet papir.

Tormod HALLERAKER **Marius KNUTSEN**
 tormod.halleraker@vg.no marius.knutsen@vg.no